

Universitätsbibliothek Paderborn

Conferentiæ Theologico Morales

Compendiosè propositæ ac breviter resolutæ Ad Usum Directorum
Conferentiarum Hebdomadalium ... DD. Parochorum, Curatorum,
Confessariorūmque omnium

Ex Materia De Actibus Humanis Excerptarum

Sargar, Elisaeus

Augustæ Vindelicorum, 1720

Remedia contra Iram.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41214

tem 4. nascitur *Contumelia* interim contemptus index, quia quis proximo malum objicit, intentione illum inhonorandi; quod Christus expressit per verbum *Fatue*, quo omnis contumelia aperta significatur: peccatum mortale ex genere suo. Aut ira erumpit in ipsum opus, & actualem vindictam, & sic 5. nascitur *Rixa*, percussio, vulnera, cædes; & si vindicta non succedat, oritur 6. *Blasphemia* in ipsum Deum; omnia mortalia ex genere suo.

Remedia contra Iram.

226. I. **H**ortetur ut pœnitens se præparet ad quoscumque casus patienter ferendos per considerationem passionis Dominicæ; quia tela prævila minus feriunt.

II. Demonstret illi omnes injurias vel alia aduersa esse similia illis imaginibus, quæ, si à dextris aspiciantur, Christum: si à sinistris, diabolum representant. Hortetur ergo, ut illas à dextris intuetur, quatenus à Deo missas vel permittas. Et quidem ex singulari erga illum amore, ad summam ipsius utilitatem: sic enim fore, ut amaturus sit potius lædentes, quam odio habiturus sit.

III. Proderit etiam ostendere damna corporis & animæ, honoris & sæpe etiam opum per iram generari solita; ut mariti, qui ex ira filium in agro glebâ occidit, se suspendit, & sic effecit, ut uxor ad spectaculum evocata infantem in balneo relinqueret, suffocaret, & tum demum reperiens mortuum, etiam se suspenderet.

IV. Suadeat, ut ira fervente taceat, uti Christus S. Brigittæ suasit, & Philosophus quidam Regemonito,

modo, ut iratus prius Alphabetum recitaret, quam
quidquam inciperet. Sic David turbatus sum, &
non sum locutus.

V. Jubeat præmium mansuetis promissum in-
tueri; sic ille dominus putans fieri non posse, ut
iram vinceret, didicit id intuitu æternæ mercedis,
quando alium æquè iracundum paucis nummis
promissis advertit ab ira abstinuisse.

VI. Quærat, an vellet ita secum agere Deum,
quemadmodum ipse cum proximo agit; dum
scil. ob quamvis etiam vilissimam rem graviter illi
indignatur & irascitur: ne ergo faciat, quod sibi
fieri nolle: nam Deus mensurâ, quâ metimur aliis,
nobis remetitur.

A.

ACEDIA.

227.I. TRiplex est, naturalis, moralis & capitalis.

Acedia naturalis, una est merè corporalis,
scil. torpor & hebetudo quædam virium natura-
lium deficientium respectu laboris suscipiendi, or-
ta nimirum ex ipsa corporis complexione malè
affecta. Alia dicitur sensualis; estque passio seu
tristitia appetitus sensitivi, laborem & difficultatem
operis refugientis. Ex eo enim, quod appetitus
naturaliter fertur in bonum conveniens vel delec-
tabile sensui, naturaliter abhorret ab omni discon-
venienti, vel molesto sensui, indéque tristitia quæ-
dam & aversio à labore & difficultate operis.

Acedia hæc naturalis utraque secundum se
quamdiu merè naturalis, & nullo modo peccatum
est, sed virtutis ac meriti materia & seges. Facta
autem